

بررسی روش های طراحی پایدار برای مجتمع های مسکونی هزاره سوم

سونیا اکبرجوان ممقانی^{۱*}، محمدرضا پاکدل فرد^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آذربایجان شرقی و دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز،

(Sonia.akbarjavan@iauasrb.ac.ir)

۲- دکتری معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، (rezapakdel2000@yahoo.com)

چکیده

طراحی پایدار که امروزه در بیشتر مجامع معماری مطرح می شود و از بحث بر انگیزترین موضوعات معماری است، رویکردی نوین و بی سابقه نیست و از سر آغاز تمدن های کهن به روش های مختلف مورد توجه بوده است. شیوه امروزی تولید، مصرف و روش زندگی ما ممکن است پایدار نبوده و تأثیرات زیان آوری در محیط داشته باشد. بناهای پایدار باید کمترین تأثیر مخرب را در محیط زیست و محیط مصنوع داشته باشند. دغدغه اصلی پایداری توجه به شرایط محیطی است. از اهداف طراحی پایدار، ایجاد تعادل پایدار بین موجودات زنده، طبیعت و محیط مصنوع، به حداکثر رساندن آسایش انسان، برنامه ریزی کارآمد، طراحی ساده و مدولار، به حداقل رساندن فضاهای قابل استفاده، به حداقل رساندن هزینه ها و تقلیل هزینه نگهداری اشاره کرد. هر جامعه ای به پایداری برسد، عدالت بین نسل ها را تأمین کرده است. در طراحی پایدار باید فرهنگها، مذاهب، سنت و عادات مردمی مورد توجه قرار گیرند. از مهمترین اصول معماری پایدار در نظر گرفتن اقلیم می باشد، بدون در نظر گرفتن عوامل اقلیمی ساختمان با اتلاف انرژی روبرو خواهد بود. پژوهش حاضر کوششی است در جهت بیان روش های طراحی پایدار در پروژه های مسکونی طراحی شده در هزاره سوم. در این مقاله هدف بررسی مؤلفه های طراحی پایدار در شش پروژه مسکونی هزاره سوم، مجتمع مسکونی 8H، پروژه مسکونی اوی، برج مسکونی پیل، مجتمع مسکونی بارون، آپارتمان رقصان و مجتمع مسکونی ویراونت به طور خاص می باشد. روش تحقیق بصورت تحلیلی- توصیفی و مقایسه با موارد مشابه می باشد و بر اساس مطالعات کتابخانه ای انجام گرفته است.

واژه های کلیدی: طراحی پایدار، مجتمع مسکونی، هزاره سوم، معماری پایدار، اقلیم